Αρχειακός Τόπος Θεόδωρου Κολοκοτρώνη

Αριθμός Τεκμηρίου 0235

Επιστολή του Δημήτριου Υψηλάντη προς τον Νικήτα Σταματελόπουλο με την οποία του ζητά να μεταβεί από το Μεσολόγγι στην Πελοπόννησο.

19 Μαΐου 1825

Ταυτότητα Εγγράφου *(Περίληψη)*

Ἐπιστολὴ τοῦ Δημήτριου Ὑψηλάντη πρὸς τὸν Νικήτα Σταματελόπουλο, μὲ τὴν ὁποία ἀρχικὰ ἐκφράζει τὴν εὐχαρίστησή του γιὰ τὴν ἀπόδοση γενικῆς ἀμνηστίας, ἐνῶ παράλληλα τὸν συγχαίρει γιὰ τὴ γέννηση τοῦ γιοῦ του (Ἰωάννη). Στὴ συνέχεια τοῦ ζητᾶ μὲ ἔντονο τρόπο νὰ μετακινηθεῖ ἀπὸ τὸ Μεσολόγγι, ὅπου βρισκόταν, πρὸς τὴν Πελοπόννησο γιὰ τὶς ἀνάγκες ἀντιμετώπισης τῶν αἰγυπτιακῶν δυνάμεων. Μάλιστα, ὁ ἐπιφέρων τὴν ἐπιστολὴ «καπετὰν Σπύρος», τὸν ὁποῖο δὲν μπορέσαμε πρὸς τὸ παρὸν νὰ ταυτίσουμε μὲ κάποιο γνωστὸ πρόσωπο, μετέφερε τὸ ἴδιο μήνυμα καὶ ἀπὸ τὸν Θεόδωρο Κολοκοτρώνη. Ο Δημ. Ὑψηλάντης, γιὰ νὰ πείσει τὸν Νικηταρᾶ ἐκθειάζει τὶς στρατηγικές του ἱκανότητες, «ἀνάγκη ὁ Ἰμπραΐμης νὰ ἀκούσῃ τὸ τρομερὸν Σδροὺ τοῦ Τουρκοπελέκα μου», ἐνῶ μεταφέρει καὶ πληροφορίες γιὰ ἐπικείμενη ἄφιξη στὴν Πελοπόννησο ἐπιπλέον 12.000 Αἰγυπτίων. Τὴν ἑπόμενη ἡμέρα, καὶ ὁ Θεόδ. Κολοκοτρώνης ἀπὸ τὸ Ἄργος τὸν καλοῦσε νὰ μεταβεῖ στὴ Γαστούνη, γιὰ νὰ τεθεῖ ἐπικεφαλῆς τῆς πολιορκίας τῆς Πάτρας (βλ. σχετ. [236]), θέση τὴν ὁποία ὅμως δὲν ἀνέλαβε, ἀφοῦ μὲ διαταγὴ τῆς Διοίκησης παρέμεινε στὸ Μεσολόγγι (βλ. σχετ. [240]). Ἐπισημαίνουμε τὴν ὕπαρξη προβλήματος μὲ τὶς ἡμερομηνίες τῶν ἐπιστολῶν καὶ τὴ διακίνηση τῆς ἀλληλογραφίας μεταξὺ τῶν Δημ. Ὑψηλάντη, Θεόδ. Κολοκοτρώνη καὶ Νικηταρᾶ, κάτι ποὺ καλεῖται νὰ ξεδιαλύνει ὁ εἰδικὸς μελετητὴς ποὺ θὰ χρειαστεῖ νὰ κάνει χρήση αὐτοῦ τοῦ ὑλικοῦ. Ἡ μετάβαση τοῦ Νικηταρᾶ στὴν Πελοπόννησο ἔγινε λίγους μῆνες ἀργότερα, τὴν 1η Αὐγούστου 1825 (βλ. Ἀρτ. Μίχος, Ἀπομνημονεύματα, σ. 54), ἐνῶ οἱ Μεσολογγίτες τότε τοῦ ἐπέδωσαν εὐχαριστήριο γράμμα ὡς δεῖγμα εὐγνωμοσύνης (βλ. σχετ. [446]). Γιὰ τὴ δυσνόητη ἀναφορὰ τοῦ Δημ. Ὑψηλάντη στὸν Ἅγιο Ἀντώνιο βλ. τὰ σχόλιά μας στὸ ἔγγρ. [211].

Προηγούμενες Εκδόσεις: Ὑπομνήματα, σ. 127-129 ▪ ΙΑΘ, τ.2, σ. 245-246.

Ἀγαπητὲ καὶ ἐπιστήθιε μου Νικήτα!

Δὲν λείπω διὰ τοῦ παρόντος μου, τυχὼν εὐκαιρίας ἀσφαλοῦς, νὰ ἐρευνήσω τὰ τῆς ἀγαθῆς ὑγείας σου, ἅμα δὲ καὶ νὰ σὲ συγχαρῶ διὰ δύω αἴτια, τὰ ὁποῖα μοὶ ἐπροξένησαν μεγάλην παρηγορίαν, ὕστερον ἀπὸ τὰς τόσας λύπας ὁποῦ ἐδοκίμασα· πρῶτον ἡ διακηρυχθεῖσα γενικὴ ἀμνηστία, ὑπὲρ ὅλων τῶν κατατρεχθέντων πατριωτῶν, ἥτις, ἀναμφιβόλως, θέλει ἐπιφέρῃ εὐτυχῆ ἀποτελέσματα εἰς τὰς παρούσας δεινὰς περιστάσεις τῆς Πατρίδος, καὶ δεύτερον σοὶ συγχαίρω διὰ τὸν νεοτεχθέντα σοι υἱόν, ὅστις εἴθε νὰ φανῇ ἄξιος τοιούτου πατρός, ὡς ὁ φίλος μου Νικήτας. Αὐτή, στοχάζομαι νὰ ἦναι ἡ καλητέρα εὐχὴ ὁποῦ ἠμπορεῖ τις νὰ δώσῃ. Ὁ ἐπιφέρων τὸ παρὸν μου καπετάν Σπύρος ἔρχεται εἰς τὰ αὐτόσε ἀποσταλμένος ἀπὸ τὸν μπάρμπα σου καὶ φίλον μου Κολοκοτρώνην, διὰ νὰ σὲ ἀναγκάσῃ νὰ ἐπιταχύνῃς τὸν ἐρχομόν σου εἰς τὰ ἐδῶ, τὸν ὁποῖον καὶ ἐγὼ βλέπω ἀναγκαιότατον. Ἠξεύρω κάλλιστα, ὅτι ἡ ἐκεῖ παρουσία σου νὰ ἐστάθη ὠφέλιμος, ἐπειδὴ μετ' ἀνεκφράστου χαρᾶς ἐπληροφορήθην τὰς κατὰ τῶν ἐκεῖ ἐχθρῶν λαμπρὰς νίκας σου. Μ' ὅλον τοῦτο γνωρίζεις ὅτι ἐκεῖ εἶναι ἱκανοὶ καὶ ἄξιοι Καπετανέοι διὰ νὰ διαφεντεύσωσι τὸ Μισολόγγιον, καὶ νὰ ἀποκρούσωσι τὸν ἐχθρόν, ἐνῷ ἐδῶ ἔχομεν ἔλλειψιν καλῶν ἀρχηγῶν, καὶ ἀξίων μόνον μὲ τὸ ὄνομά των νὰ ἐνθαῤῥύνωσι τοὺς στρατιώτας μας, οἱ ὁποῖοι διὰ τὰς τόσας ἀποτυχίας μας, τὰς ὁποίας θέλεις [[θέλεις]] τὰς πληροφορηθεῖ ἐμπεριστατωμένως ἀπὸ τὸν Σπῦρον, εὑρίσκονται εἰς πανικὸν φόβον. Ἀληθινὰ ἡ παρουσία τοῦ Κολοκοτρώνη καὶ ὅλων τῶν λοιπῶν θέλει τούς ἐγκαρδιώσει. Μ' ὅλον τοῦτο, ἀνάγκη ὁ Ἰμπραΐμης νὰ ἀκούσῃ τὸ τρομερὸν Σδροὺ τοῦ Τουρκοπελέκα μου. Ἴσως εἰς αὐτὰς τὰς παρακινήσεις μου ἤθελες εἰπῇ ὅτι καὶ ἐδῶ Τούρκοι καὶ ἐκεῖ Τούρκοι· καὶ ἐδῶ Πατρίς, καὶ ἐκεῖ Πατρίς· πλὴν εἰς αὐτὰ σοὶ ἀποκρίνομαι ὅτι, ὅταν οἱ ἐχθροὶ ἀποκρουσθῶσιν ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον, καὶ μείνῃ αὐτὴ ἐκτὸς κινδύνου, τότε εὐκόλως καὶ οἱ εἰς τὴν Ῥούμελην ἐχθροὶ πᾶνε κατὰ διαβόλου· καὶ ἀφοῦ δώσωμεν τὸ νιζάμι εἰς τὸν Ἰμπραΐμην, τὸ ὁποῖον τὸ ἐλπίζω

ὀγλίγωρα, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Γεροθεοῦ, τότε ποῖος θέλει μᾶς ἐμποδίσει νὰ μὴ τρέξωμεν ὁμοθημαδὸν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μας Ῥουμελιωτῶν; Μὴν ἀκούς λόγια ὅτι, ἀπὸ στραβαράπιδες δὲν ἔχομεν κίνδυνον· αὐτοὶ εἶναι τακτικοί, ἔχουσι τὴν καλητέραν καβαλαρίαν τοῦ Κόσμου, ἀξίους Εὐρωπαίους ὀφφικιαλαίους, καὶ ἐπὶ κεφαλῆς των ἀνδρεῖον καὶ ἐκλεκτώτατον ἀρχηγόν, καὶ εἶναι πολλὰ πλέον ἐπικίνδυνος ἀπὸ τὸν Δράμαλην, μ' ὅλον ὅτι αἱ δυνάμεις του εἶναι ὀλιγώτεραι. Πλὴν ἔχομεν σωστὰς πληροφορίας ὅτι περιμένει καὶ ἄλλας δώδεκα χιλιάδας, καὶ οὕτω νὰ κάμῃ κίνημα· ἐκ τούτου καταλαμβάνεις ὅτι δὲν εἶναι μουρλὸς σάν τὸν Δράμαλην, ἢ ὡσάν ἄλλους, τούς ὁποίους, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, ἐνικήσαμεν. Αὐτὰ ὅλα ἔκρινα εὔλογον νὰ σοὶ φανερώσω, διὰ νὰ σὲ ἀναγκάσω νὰ μὴν ἀργοπορήσῃς τὸν ἐρχομόν σου· ἠξεύρεις κάλλιστα ὅτι, ὁσάκις ὁ ἅγιος Ἀντώνιος συμβουλεύῃ, κινεῖται πάντοτε ἀπὸ τὴν πρὸς τὴν Πατρίδα λατρείαν, καὶ ἀπὸ τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν φίλον του Νικήταν. Ταῦτα, καὶ ἀσπαζόμενός σε ἐκ βάθους ψυχῆς, καὶ ἐπευχόμενός σοι ὑγείαν καὶ καλὴν ἀντάμωσιν, μένω

ὁ ἀγαπημένος φίλος σου
Δημήτριος Ὑψηλάντης
τῇ 19 Μαΐου 1825
ἐκ Τριπολιτζᾶς

[ἐπὶ τοῦ νώτου:]
Δ. Ὑψηλάντης
1825
31. Ἐπιφώνημα.

νιζάμ (τουρκ. nizam) = τάξη, νόμος

Αριθμός Τεκμηρίου
0235

Τίτλος
Επιστολή του Δημήτριου Υψηλάντη προς τον Νικήτα Σταματελόπουλο με την οποία του ζητά να μεταβεί από το Μεσολόγγι στην Πελοπόννησο.

Ημερομηνία Σύνταξης
19 Μαΐου 1825

Τόπος Σύνταξης
Τριπολιτσά

Συντάκτης
Υψηλάντης Δημήτριος

Αποδέκτης
Σταματελόπουλος Νικήτας

Είδος Εγγράφου
Πρωτότυπο

Διαστάσεις
162mm × 222mm

Αρ. Φύλλων
2

Γλώσσα
Ελληνικά

Προέλευση
ΑΡΧΕΙΑΚΟΣ ΤΟΠΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

Διεύθυνση
kolokotronis-archive.org/items/code/0235

Μεταγραφή-Σχολιασμός: Βασίλης Παναγιωτόπουλος, Δημήτρης Δημητρόπουλος, Βαγγέλης Σαράφης, Σάκης Δημητριάδης
Έλεγχος μεταγραφής: Αγαμέμνων Τσελίκας

Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Μη Εμπορική Χρήση 4.0 Διεθνές (CC BY-NC 4.0).

Ἀμαστὲ ἡ εὐχὴ τοῦ κυρ Νικήτα.

[illegible] χρόνου μὲ τὸ ἐπιστολάκι μου, ἀγαπητὲ [illegible], ποὺ σοῦ ἔστειλα τὴν ἀγάπη μου ἐγράψα σου, ἀμὴν [illegible] νὰ σὲ συγχαρῶ [illegible] νὰ λάβῃς ἄγια, τὰ ὁποῖα μοῦ ἐπροξένησαν μεγάλην παρηγορίαν, ὕστερον ἀπὸ τὴν λύπην μου ἐκείνην ἐδοκίμασα πρῶτον ἀπὸ ὅλους νὰ ἀποκτήσω γνῶσιν ἀμυδρὰν ὅσην ἔχω τῶν καλλιφωνιδίων Πατρικίων, ἤτις ἀναμφιβόλως θὰ ἐσφράγιζε κυριωτέραν ἀποδημίαν μου εἰς τὴν καρδίαν σου πρὸς τὸν Πατρίδος, ἡ λύπη σου σὺν συγχύσει σὰν τὴν νεοκτιστὴν σου γῆν, ὅπου ἤδη νὰ φανῇ ἄξιος αὐτῆς Πατρός, ὡς ὁ φίλος μου Νικήτας· αὐτὴ ἐσχάλωσε μίαν ἀναπηρίαν κυρίαν ἀπὸ ἐμοῦσιν νὰ ἴδῃ. ὁ ἐσφράγισε τὸ καρδιόν μου Κασσιανὴ Σουζοῖς ἤρχισε δὲ τὰ αὐδόν ἀσυναρτήτως ἀπὸ τὸν Μοάρρ σαν τὸ φίλον μου Κωνσταντῖνον, τὰ νὰ σὲ ἀναμένῃ

63

kolokotronis-archive.org

[illegible] τοῦ ἐρχομοῦσιν νὰ τὰ ἰδῶ [illegible] ὁποῖον ἐγὼ [illegible] ἀναγκάζεται· ἤξερον πάλιν ἐξ [illegible] ἐκεῖ σα[illegible] ροῦσι [illegible] νὰ ἐξέλθῃ ὠφέλιμος, διότι μὲ ἀνεψιάζει χαρὰν ἐκπληροφορήθην· καὶ καλὰ τοῦ ἐκκλησιοῦ μαρ[illegible] αρὰς νύκτας τ[illegible], μ' ὅλον τοῦτο γνωρίζω ὅτι ἐκεῖ ἔχω ἀνοὶ ἡ ἅγιοι Μακκαλικοὶ νὰ νὰ λαφκιώσουσι τὸ Μισολόγ[illegible] γον, ἡ νὰ ἀσυντρόσουσι τοῦ ἐκκλησιοῦ, ἐνῷ ἐδῶ ἔχομεν ἐλθῃ μαζοῦ Ἀρχηγῶν, ἡ ἁγίων μόνον τοῦ τὸ ὄνομά σου νὰ ἐνδαρρύνουσι τὴν ξεπεσίαν μας, οἱ ὁποῖοι νὰ τὴν νύκτα ἀσυνηχίαν μας, καὶ ὅλης θυμᾶσαι μὲ [illegible] ρηθῇ ἐμπεριεζαβρύνας ἀπὸ τοῦ Σοῦρου ἐνδιαιτᾶσθαι εἰς σαυτὸν φόβου[illegible]. ἀλλὰ νὰ σαρδόσῃ τὸ κολοκο[illegible] ρόνα ἡ ὅλων τῶν χαιρῶν δηλ. τὴν ἐξαπλόσῃ, μ' ὅλον ἀλλὰ, ἀνάγκη ὁ ἡμαρτίμης νὰ ἀνάσῃ τὸ γρομμοῦ

kolokotronis-archive.org

[illegible] τὸ Ταμπασσάκια μου. [illegible] αὐλὴ καὶ [illegible] πόσους μου ἤθελεν ἤσῃ ἐξ ἐδῶ τὸ [illegible] ἐκεῖ τὸ [illegible] Τόρος ἡ ἐξῶ Πατρὶς ἡ ἐκεῖ Πατρὶς· αἰσθάνομαι ὅτι ἐμὲ σύνδεσμον ἀφίνουσι ὅτι, ἐλέγετο ὅτι ἐγὼ θὰ ἀσυμφωνοῦσα ἐδῶ τὸν Πατρόσυπνον, ἡ μὲν αὐτὴ ἐκεῖ νὰ μένω, μὲν ἐκεῖνος ἡ ὁ μὲν μοῦ ἐκεῖ ἐγὼ θὰ [illegible] νὰ σταθῶ· ἡ ἀρὰ λύσουμεν τὸ νυμφάρι θὰ τὸν ἡμαρτίμην· τὸ ὁποῖον τὸ ἐμόν ἐγὼ ἐκεῖ μὲ ἐδῶ θὰ ἐμοῦσιν μὲ ἐκεῖ ὁποῖος νὰ μὴ ἔχῃ ὀρεξιὰν ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ μας ἐκεῖ [illegible] μὲν ἀπὸ μόνα θὰ ἀσυ ἐμεταφράσῃ τὸν [illegible] ἀνδρόνιον· αὐτὴ ἐκεῖ Παλαιοὶ ἔχουσι τὸ καμπέρι ἀναλαμπρίαν τὸ Κόσμο, ἄξιος ἐκεῖνος ὀφφικιαλίστη, ἡ ἐσὺ ἀπὸ τὸν ἀνδρόν

kolokotronis-archive.org

Δι' ὑγιαίνει
1825

ἡ πολλοβολιὰν Ἀρχαγγέλου ἐκεῖ σπιτὶ [illegible] ἀπὸ τὸν Θράκαλον· μ' ὅλον τοῦτο ἡ δυναμικὴ ἐκεῖ ὀχυρότης, ἐκεῖ ἔχομεν σωστὴν ἐκπληροφορίαν ὅτι [illegible] ἡ ἄλλας δύ[illegible] λους χριστιανούς, ἡ θὰ νὰ κάμῃ κάποιο [illegible] ἐκεῖ σολαμπαρδὸ, ὁ [illegible] ἐκεῖ μικρὸς ἀσκοπὸς θρόμβομεν, ἡ ὅσον ἄλλο [illegible] ἀφίνει, μὲ ἐκεῖ βοήθειαν τοῦ θεοῦ, σουντάρομεν· αὐτὰ ὅλα ἐκεῖνα εὐκόλως νὰ σοὶ φανεροῦσι, ἐκεῖ σὲ ἀναγκάσουν νὰ μοῦ ἀρμαγκάρῃς τοῦ κόκορόμου σου· ἐξαιρέτως σᾶς ἐκεῖ ὁ ἴδιος ὁ ἴδιος λύσει συμβουλὴν, πλὴν ἐκεῖ ἐδῶ τὸν ὁροῦ τὴν Πατρίδα λαβρᾶσι, ἡ ἐδῶ τὸν ἀπὸ τὸν ὁροῦ τοῦ φίλου μου Νικήτα· ταῦτα ἡ ἀδελφόμου τὴν ἐδῶ γυναῖκα ἡ ἐσωχόρτου σου, ὑγίαν ἡ [illegible] ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐκεῖνος

[illegible]
[illegible]

Δημήτριος Ὑψηλάντης

τὴν 19 Μαΐου 1825.
ἐν Τριπολιτσᾷ.

kolokotronis-archive.org